

v e r e n i g i n g

O R D E D E R V E R D R A A G Z A M E N

Giro no. 468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV" Delfgauw

Uitsl.v.publ.& abonn. E.Brugsmaweg 1, fl.512, 2555 SC Den Haag tel. 070-684541

Secretariaat: Troelstralaan 38, 2641 WG Pijnacker tel. 01736-6577

verschijnt 2 x p. maand

12 oktober 1984

nadruk v e r b o d e n

jrg 29 nr. 3

x in de kantlijn is de vraag

" " " het antwoord

GOEDEN AVOND? VRIENDEN.

Allereerst moet ik u er op wijzen dat wij niet alwetend of onfeilbaar zijn. Denkt dus a.u.b. zelf na. Als onderwerp zou ik deze avond weer eens ons eigen innerlijk aan de orde willen stellen:

D E K R A C H T I N O N S

== == == == ==

Wanneer je naar binnen kijkt kom je al snel in een doolhof van fantasmagorien terecht. Vele beelden rijzen voor ons op, vele landschappen zijn er, soms angstwekkende hellewerelden, soms paradijselijke tuinen.

Misschien dat je bij een nog verder doordringen uiteindelijk een soort tempel vindt waarin een wonderlijk licht heerst. Want wij kunnen al datgene wat in ons bestaat en wordt beleefd nu eenmaal alleen maar vertalen in beelden van de wereld waarin wij toevallig leven.

Wij zijn echter gelijktijdig ook deel van allerhande werkelijke krachten. U bent op het ogenblik b.v. lichamelijk deel van de aarde.

U denkt ongetwijfeld aan uzelve als een zelfstandig wezen. Maar realiseert u zich wel dat al hetgeen u stoffelijk bent en kunt in stand wordt gehouden door de aarde en producten van die aarde? En die aarde is beziel.

De aarde heeft een uitstraling, een magnetisch veld, kent electrostatische ladingen die tussen de atmosfeer en het aardoppervlak voortdurend ontstaan en herontstaan en behoorlijk hoog op kunnen leven.

Al die dingen vormen mede uw omgeving, van al deze werkingen en krachten neemt u ook uw deel steeds weer op.

Men vergeet vaak het wezen der dingen. Wanneer de mensen b.v. spreken over "odd kracht" zo denken zij gemeenlijk voornamelijk aan geestelijke zaken. In feite berust deze kracht echter op geladen deeltjes uit de atmosfeer, die men in zich opneemt. De lading neemt je in je op en verwerkt die tot zij in je stoffelijke energiecircuit passen.

Daarnaast echter behoort je tot allerhande geestelijke werelden en beschik je ook nog over een astraal voertuig. Al die werelden kennen weer de krachten als eigen, waaruit zij bestaan. Neem als voorbeeld de astrale wereld.

Deze wordt, altans wat haar vormgeving en werkingen betreft voornamelijk in stand gehouden door gedachten. Wat wil zeggen, dat u in u eveneens een deel draagt, dat bij deze krachten en werkingen past en u dan ook gevoelig maakt voor alles wat tot het astraal behoort.

Er zijn geestelijke werelden waarin weer andere vormen van energie en de werking die wij omschrijven als "licht" een rol spelen. Ook hiervan bent u deel en gevoeligheid voor dese werelden draagt u dan ook in zich.

Wanneer wij spreken over de kracht in onszelf dan hebben wij het feitelijk over een enorm complexe reeks vormen van energie, gehoorzaamend aan eigen wetten, maar waarbij wij in alle gevallen deels of geheel betrokken blijken te zijn.

Al is zij deel van ons, toch kunnen wij deze kracht in ons niet duidelijk en geheel ontleden. Voor ons is en blijft zij een geheel, zoals wij in ons persoonsbewustzijn ons nooit in delen kunnen scheiden en volledig en bewust registreren en beseffen: dit stukje ik behoort tot de stofmens, dit tot deze of gene wereld van de geest en dat daar is in feite het werkelijke en hogere ik.

Je zegt gewoon: ik ben ik. En even gewoon kun je zeggen: de kracht die in mij woont is voor mij de kracht. Waarmede je echt er nog niet duidelijk hebt gemaakt, wat die kracht in feite is. Het is dan ook zeer moeilijk zoals mogelijk, haar te ontleden.

Wat de zaken die tot uw huidige wereld behoren kun je er nog wel redelijk over spreken en denken. Je kunt dan spreken over bio-electrische werkingen, kleine spanningsreacties, oplading van het lichaam e.d. Maar kom je terecht bij zaken als gedachtenkracht dan is er feitelijk geen juiste vertaling mogelijk.

Toch wordt het bestaan van gedachtenkracht tegenwoordig zelfs wetenschappelijk erkent en zijn zeer velen er van overtuigd dat je met gedachtenkracht wonderen kunt doen.

Wilt u voorbeelden? Ga kijken in de een of andere bedevaartsplaats, bezoek een genezings bijeenkomst van de een of andere psychical healer. Dus een mens die een meestal redelijk groot gezelschap toespreekt, wat poespas vertoont - meer is het meestal niet - om dan inderdaad althans enkele mensen uit het gehoor te genezen.

Wie dit ernstig bestudeert komt tot de konklusie, dat mensen onder bepaalde omstandigheden toegang hebben tot een vorm van gedachtenkracht die door hen kan worden omgezet in levensenergie. Hoe dit dan ook zou geschieden.

Maar probeer nu eens redelijk te spreken over geestelijke krachten. Je kunt er symbolen voor gebruiken en deze b.v. indelen in verschillende kleuren - ook wij doen dit gemeenlijk. Maar als het er werkelijk op aankomt schijnt het ons, dat er maar één bron, één kracht is.

Noem die mijnentwege dan verblindend wit licht of anders. Neem het bestaan hiervan aan en zie dan de mogelijkheden. Al snel komt men tot de konklusie dat de eigen instelling werkt op deze kracht als een soort prisma: Zij ontleeft a.h.w. de oerkracht - die ook de kern van ons wezen is - in verschillende banden van zég maar kleur.

Op deze wijze kunnen wij wel degelijk bepaalde krachten afsplitsen uit dit geheel en als werkingen aan onszelf of anderen toevoeren. Bij z.g. geestelijke genezingen speelt dit vaak een zeer grote rol.

Wij kunnen van deze voorstellingen en de kracht die zij vertegenwoordigen eveneens gebruik maken wanneer wij b.v. personen "af willen schermen". Zoals wij met een andere "kleur" de sfeer in onze omgeving vaak sterk kunnen veranderen of b.v. een huis dat onaangename invloeden vasthoudt daarvan enigzins reinigen.

Wat mij betreft kunnen wij daarom nog wel spreken over de éne kracht die in ons woont, maar zullen wij toch toe moeten geven dat zij zeer vele en zeer verschillende facetten vertoont.

Je kunt natuurlijk proberen al deze zaken meer technisch te benaderen, maar voor de meeste mensen is een benadering eenvoudiger wanneer men uitgaat van een geloofsstandpunt. Ik vraag mij echter steeds weer af of de beste benadering van de werkelijkheid niet in het volgende schuilt:

De kracht in ons is niet omschrijfbaar. Deze onomschrijfbare kracht moet echter door ons op de een of andere wijze worden voorgesteld. Wij moeten haar zo maken tot een voor ons zo aanwijsbare werkelijkheid.

Op het ogenblik dat wij dit doen zal al uit de totale kracht die in ons woont in en vanuit ons gaan werken volgens het beeld, dat wij ons daarvan hebben geschapen.

Het procedé lijkt mij vergelijkbaar met de astrale wereld: wanneer 100 mensen denken aan een bepaalde god en dit 10 jaren lang doen, zo is er inderdaad uit het geheel van de krachten in het astrale een dergelijke god ontstaan. De hieraan gewijde gedachten zijn dan als kracht en inhoud in een dergelijke figuur opgeslagen. Een god voortgekomen als omschreven zal natuurlijk maar een heel klein godje zijn, maar zelfs dit kan dan zo nu en dan een "wondertje" doen.

Hetgeen wij zijn en doen werkt volgens mij op een vergelijkbare wijze. Alleen verloopt het proces wat anders. Wij onttrekken kracht aan onze eigen kern, onze eigen energie. Maar gelijktijdig beroepen wij ons dan ook nog eens op de wereld, waartoe de energie die wij ontnamen in wezen behoort.

Hoe het werkt? Wanneer u b.v. eens werkelijk en geheel in de put zit - figuurlijk dan - moet u het volgende maar eens proberen: Denk in uzelf ondanks alle misnoedigheid eens aan de zon. Maak er een beeld van, zie b.v. voor uw geestesoog een mus in de warme zon een zandbad nemen. Een doorgewoon iets dus, maar zonnig. Probeer dit beeldend te "zien" in uzelf.

Wat gebeurt er dan: het is net of er in je gehele wezen iets verandert. Je zit natuurlijk nog wel met dezelfde problemen, maar het is toch net of je wat afstand daarvan gewonnen hebt. Je kunt de zaken even op een wat andere wijze bezien en vooral ook wordt de emotionele kant die het probleem gemeenlijk overheerste nu opeens zwakker.

Bovendien blijkt dan vaak dat je opeens "invallen" hebt, dat je intuïtief aanvoelt in welke richting je moet streven om het probleem zo goed mogelijk op te lossen. Wat heel wat lijkt te zijn. Maar wat heb je in wezen alleen gedaan?

Je hebt de kracht die in je bestaat en die ook rond je aanwezig is zo gevisualiseerd dat zij voor jou middels dit symbool werkzaam is geworden.

In esoterische scholen spreekt men altijd weer over de kracht en het licht in uzelf. Al komt het feitelijk vaak naer op de stelling: wij hebben een lampje in ons dat anderen nog niet hebben en wanneer wij onze batterij nu maar voldoende opladen door ons aan alle regels te houden komt alles dan ook best in orde.

Wel is mij opgevallen dat vele van de leraren die zo betogen zelf over zeer grote batterijen beschikken, waarschijnlijk als gevolg van een te veel aan zitwerk.

De werkelijkheid is gemeenlijk veel praktischer. Je kunt er veel meer mee doen en beter gebruik van maken dan dergelijke leraren hun leerlingen duidelijk maken. En denk nu niet alleen aan magie en betoveringen. Wanneer u betoverd wordt is dit het gevoel van de ontmoeting met een illusie die u graag als waar zoudt willen aannemen - tot u, haar eenmaal aanvaard hebbende, ontdekt dat zij toch heel anders is dan u meende. O ja, dat is meestal de basis van een huwelijk ook in uw dagen.

Wanneer wij gewoon bezig zijn met die kracht in onszelf, zo kunnen wij daaraan een naam, een gestalte geven. Deze bestaat dan niet echt. Of ik nu zeg: dit is God de Vader danwel: dit is de Christus of het brahman noemt, Wisnoe, Allah of iets anders, het blijft een beeld dat op mijn denken en gevoelen berust. Maar door dit te hanteren heb ik wel dege-lijk de kracht die in mij bestaat voor mijzelf toegankelijk gemaakt.

De symbolen die wij hanteren, zowel in onze geloofs - als in onze denk-wereld, vormen voor ons de sleutel tot de kracht die in ons ligt, maakt de lichtende kracht actief die in ons verborgen was.

Wanneer dit in je leeft, zo is het energie. En wat meer is: een energie die in wezen en werking niet bepaald is. Mensen die van een geloof uitgaan stellen maar al te vaak: wanneer ik sterf zal ik god ontmoeten. En God is Goed.

Maar die God is niet Goed en niet Kwaad. Tenminste niet vanuit uw standpunt. Die God is neutraal, een kracht, een weten. En gelijktijdig waarschijnlijk een begrenzing van het mogelijke. Maar binnen het kader van die beperkingen is die kracht dan wel te gebruiken voor alles, wat maar tot de mogelijkheden behoort.

Wanneer u dan toch bezig bent het licht, de kracht in u, op de een of andere wijze te verwerken, probeer dan ook eens om niet uit te gaan van jezelf - ook niet van een "dit moet ik doen" of "dit kan ik doen" of zelfs "dit heb ik bereikt".

Op het ogenblik dat je zo je ik-voortstelling voorschuijft zet je a.h.w. een filter voor het licht. En daar de ikvoorstellingen die mensen hanteren gemeenlijk nogal ondoorschijnend zijn ervaart men dan de kracht en het licht alleen nog als een vaagste, ongeveer zoals je iets van de zon nog wel door een albadten raam kunt zien.

Geen voornemens, beelden van jezelf, maar eenvoudig wel de kracht die in je woont proberen te voelen en te laten werken - desnoods aan de hand van symbolen of voorstellingen waardoor je je persoon afstemt op een bepaald deel van het in de kracht mogelijke.

Besef dat de kracht wel in je leeft, maar dat zij niet noodzakelijker wijs en te allen tijde gebruikt behoeft te worden. Het licht in jezelf is eerder een beleving, een erkenning en niet een taak of een opdracht zonder meer.

In deze tijd van toenemende werkeloosheid zijn er natuurlijk heel wat mensen die maar al te graag een opdracht zouden willen hebben en aanvaarden. Maar geestelijk gezien heeft u nog voldoende werk aan de winkel wanneer u alleen maar probeert iets bewuster te worden van de werkelijkheid omtrent en in uzelf. Het is dus niet vanuit geestelijk standpunt onvermijdelijk en noodzakelijk dat men een taak of opdracht buiten zichzelf krijgt of voor zich creeert.

Wees u bewust van het licht in uzelf. Dat is het enige wat ik zinnig hiervan kan zeggen. Het is er een beeld voor, geef er een naam aan. Dat kan u helpen. Maar maak er in uw denken iets van wat algemeen is - zelfs al betekent dit dat de kracht en het licht voor u alleen een soort ijle, lichtende vaagte worden.

Gebruik die " sleutel" dan elke keer weer. Niet alleen om in de wereld iets te doen of " gedachten uit te zenden" - al is dat op zich heel mooi, maar om te beseffen: ik ben deel van het licht, dit woont in mij. Dit besef op zich reeds zal u dan allerhande harmonische factoren doen ontmoeten in uw leven.

Soms zal dit een beroep zijn op uw hulp, uw kracht, in andere gevallen is het eerder een herkenning. Maar hoe dan ook, u zult zien dat de kracht in u dan komt tot een wisselwerking met de kracht zoals deze buiten u aanwezig is.

Blijft u zich vasthouden aan de voorstelling van het licht in uzelve zo zult u ook ontdekken dat dit licht niet slechts in en buiten u bestaat, maar dat zelfs de gehele wereld rond u u a.h.w. voedt met licht - al kunt u niet precies bepalen hoe of waarom.

Gelijktijdig zult u dan ook kracht en licht afgeven aan anderen zonder uzelfs maar af te vragen hoe, waarom, wat u doet. Het is eenvoudig een wisselwerking geworden. Er is eenvoudig een voortdurend wisselend spel van licht en kracht. En dit licht, deze kracht - hoe u die ook vooruzelf benoemend wilt, zijn altijd aanwezig en werkzaam.

Maar zij kunnen niet werken vanuit de eigen wetten en normen van uw wereld. Dit dient u steeds te beseffen. Een dergelijk passen binnen het kader van uw eigen wereld en begrip is alleen mogelijk zolang u uitsluitend gebruik maakt van stoffelijke energien.

Zodra u mede gebruikt maakt van krachten en werkingen die behoren tot een andere dan de stoffelijke wereld gaan ook de wetten van de wereld waartoe zij behoren mee een rol spelen.

Dit houdt b.v. in dat u, zodra u wilt genezen met geestelijke krachten, u in bepaalde gevallen eerder een psychische of zelfs geestelijke toestand verbetert dan de lichamelijke situatie. Wilt u alleen op lichamen resultaat sukses boeken dan lukt het minder goed en ontstaat bovendien een vorm van disharmonie, een soort wrevel tussen u en de ander.

Dergelijke beperkingen en tegenslagen vallen gemeenlijk weg op het ogenblik dat men gaat beseffen dat stoffelijke normen en waardeningen niet van toepassing zijn op de kracht en het licht die in u wonen. En dus al evenmin op alle uitingen en manifestaties die daaruit voort komen.

U leeft in uw eigen wereld en bent zowel aan de wetten als ook aan de mogelijkheden daarvan gebonden. Dat is zonder meer duidelijk. Maar de kracht in u is dit niet. Wat betekent dat zij zowel in haar werkingen als in haar inhoud uit kan gaan buiten en boven al wat redelijk denkbaar of mogelijk heet te zijn.

Je moet echter het werken met de kracht, het leven met het licht als vanzelf sprekend doen. Stel dat u daar zit en niet op kunt staan. Dan kun je met deze krachten heel vaak toch iets even verplaatsen. Mensen die dit zien beginnen dan natuurlijk onmiddellijk te roepen over telekinese - zoals het verschijnsel bij u wordt genoemd.

De verklaringen daaromtrent zijn vaak ingewikkeld, de werkelijkheid waarover ik u spreek is eenvoudiger: op het ogenblik dat u beseft dat u met geheel uw wezen - en niet alleen met uw lichaam - een hand uitsteekt kunt u ook buiten lichamen bereik zelfs stoffelijke dingen grijpen en verplaatsen.

Ik bemerk dat velen onder u denken: dat gelukt mogelijk vele anderen, maar mij natuurlijk niet. Nu ja, misschien bent u er nog niet rijp voor en is dat maar goed ook; anders zoudt u alleen maar veel te veel in uw leunstoel blijven zitten omdat u alle noodzakelijke knopjes ook zonder opstaan wel in kunt drukken en zelfs het water dat opstaat wel even op half gas kunt zetten, zodat u nog even door kunt soezen voor u de thee of de koffie gaat maken.

Maar het kan wel. Wat wil zeggen dat alle krachten die in u zijn - ongeacht de wetmatigheden die voor hen blijven gelden - zodra zij maar als eenheid worden beseft, actief kunnen zijn in uw stofwereld.

Maar indien dit het geval is en u kunt die kracht ook in uw eigen wereld beseffen, zo zou dit moeten betekenen dat u ook deel kunt hebben aan al die andere werelden waarin delen van de kracht werkzaam zijn. Niet door die werelden dan precies te aanschouwen en te leren kennen, maar eerder door de wetten en specifieke krachten daartoe behorende in uzelf te beleven. U zult u dan doordrongen gevoelen door andere mogelijkheden en - zoals mensen dit dan uitdrukken - andere machten.

Wat mij tot de mogelijk wat vreemde konklusie voert dat de z-g. innerlijke verlichting of inwijding niets heeft te maken met iets wat van buitenaf tot u komt of iets nieuws wat u gegeven wordt, maar alleen een kwestie is van een je van je eigen innerlijke kracht en licht bewust worden. De kern is het erkennen van datgene wat reeds in je leeft.

Mogelijk realiseren wij ons nu opeens dat al die inwijdingen e.d. waarmede men in zovele groepen zo voortdurend bezig is, niets te maken hebben met geheimen, kennis die je wordt toegefluistert of zelfs ijzivere studie en oefening, doch het gevolg zijn van een veranderen van je eigen innerlijke status.

Hierdoor kan een deel van het licht in jezelf a.h.w. doorwerken in het geheel van je bewustzijn en zo ook kenbaar worden op het gebied van stoffelijk ervaren en werken.

Het licht in jezelf is gelijktijdig een verantwoordelijkheid en soms zelfs - menselijk bezien - een dwingeland. En ik bemerk dat de oren gespist werden toen ik het woord dwingeland gebruikte.

Het ligt in onszelve is, door zijn wezen en geaardheid met alle wereld verbonden en met alle andere werelden. Het licht in u is een harmonie die door alle sferen heenreikt tot het onbekende, tot "God". Dit betekent dat in elke wereld afzonderlijk een bepaald gedrag en een bepaald besef van node zal zijn om de harmonie die eenmaal beleefd werd ook bewust verder in stand te houden.

Dan kun je niet eenvoudig besluiten dat je iets nu maar eens anders zult gaan doen of er aan voorbijgaan. Dan moet je eerst vragen wat, van binnenuit, juist is en hoe men dit moet doen. Eerst wanneer je dat weet kun je desnoods als mens enigszins gaan schipperen over de wijze van uitvoering.

Ik noem dit hier in Nederland in het bijzonder omdat de Nederlanders altijd al een zeevarend volk zijn geweest en nog steeds op elk gebied moeten door schipperen.

De harmonische noodzaak blijft natuurlijk bestaan, maar wanneer deze eenmaal bewust erkend is, kan men als mens nog steeds besluiten dat men het op deze of gene wijze nog het beste zal kunnen doen. En dit is dan ook werkelijk geheel uw zaak.

Maar op het ogenblik dat u besluit iets anders te gaan doen dan hetgeen innerlijk als juist of noodzakelijk werd beseft, zo ontstaat er een spanning in u die u niet meer kwijt raakt.

Het maakt je wrevelig en lijkt nog het meest op jeuk op een plaats waar je in geen geval krabben kunt, maar dan voortdurend. Het blijft je dus ergeren en gaat je in alle handelingen en gedachten aantasten. Je wordt steeds ongeduriger en gaat dan misschien nog veel gekkere dingen doen waardoor die jeuk ook steeds toeneemt.

Het wordt dan voortdurend erger. Je krijgt het gevoel dat de gehele wereld tegen je is. Alles irriteert je. De oorzaak is het feit dat je niet harmonisch bent met jezelf, dat je niet uit durft gaan van het innerlijke licht.

Je durft de innerlijke waarheid niet aan en durft niet uitgaan van de innerlijk-harmonische waarde die in je ontstaan is.

Maar met deze harmonie, die je langzaam maar zeker voor jezelf leert beseffen wanneer je van de innerlijke kracht uitgaat, zul je een wijze van leven op kunnen bouwen waar je het gezien alles wat men je op aarde heeft geleerd misschien maar zeer ten dele eens bent maar die harmonisch is, die de verbinding handhaaft tussen de hoogste innerlijke waarden en het uiterlijke ikbesef van het ogenblik.

Alle voertuigen zijn daarbij dan mede betrokken. Het is niet alleen maar een kwestie van "ik ben als mens goed en zal het later daardoor na mijn door beter krijgen". Je zoudt eerder moeten stellen dat je een algehele harmonie beleeft volgens de normen van je eigen wereld, maar die in zich zal blijven gelden in elke wereld waarin je je bewust wordt en aanwezig is voor jou in elke wereld waartoe je wezen behoort.

Elke harmonie zal in elke wereld opnieuw gevonden moeten worden wanneer je die wereld betreedt. Maar zij kan zonder meer van binnenuit gevonden worden en worden overgedragen op je nieuwe omstandigheden.

Er bestaat zelfs een ook door u te hanteren criterium voor een juist volgen van het innerlijke licht en een juist gebruiken van de kracht in je: op het ogenblik dat het stralende gevoel van een licht en een kracht in onszelf wat wankel wordt, flakkerende als een kaars in de wind en misschien zelfs in het gevaar verkerende geheel te doven, te verdwijnen, is dit een teken dat wij met onze benadering van onze wereld en onszelf de harmonie verlaten, niet meer geheel harmonisch in orde zijn.

Wij hebben dan een disharmonie voor onszelf geschapen. In onze eigen wereld zal die mogelijk niet herkenbaar zijn. Maar zij is wel innerlijk kenbaar en kan innerlijk - voor de mens vaak gevoelsmatig - beseft worden zodra je je gaat afvragen waarom dit gebeurt.

Maar ga niet te ver met het trekken van konsekventies uit dit punt. Het is natuurlijk onzin om te zeggen dat eenieder die ziek wordt dit aan zichzelf alleen te danken heeft. Wel kun je zeggen: iemand die door zijn ziekte overheerst wordt heeft dit wel degelijk aan zichzelf te danken.

Wanneer je je immers door symptomen laat overheersen ontstaat een afwijzen van het innerlijke licht en je afsluiten voor de kracht waaruit je eigenlijk zoudt moeten putten.

Het is die afwijzing waardoor het je voortdurend moeilijker wordt psychisch en lichamelijk nog enig evenwicht te vinden. Het beleven wordt een gesloten keten, waarin alle kracht in feite ontkennt wordt, met het gevolg dat je psychisch steeds sterker belast wordt en je lichaam gelijktijdig minder reserves schijnt te hebben.

O, je kunt proberen te vluchten in innerlijke belevingen, in droomwerelden. Maar dat haalt ook al niet veel uit. Zoals ik u reeds zeide is innerlijke droombeleving en zelfs het z.g. betreden van bepaalde "andere" werelden in feite niet veel meer dan een uitdelen van het ik opgebouwde fantasmagorie, een optocht van onwerkelijkheden die alleen nog betekenis zullen bezitten wanneer je hen als geheel beseft en kunt overzien. Dan drukt de droombeleving uit, wat wij zijn.

Wanneer wij dromen baseren op een wereld en dan eisen, dat onze wereld aan die droom zal gaan beantwoorden hebben wij in feite een scheiding geplaatst tussen de kracht in onszelf en de wereld waarin wij voorlopig moeten bestaan. Beseffen wij echter, dat wij in onszelf de kracht moeten zoeken - niet om de wereld te veranderen - maar om in die wereld licht te zijn en lichtend te antwoorden op al wat wij daarin erkennen wordt het een andere zaak.

Dan blijkt opeens dat er veel meer harmonie, veel meer ritme en waarde ligt in het bestaan - zelfs het stoffelijke - dan je je tot op dat ogenblik hebt kunnen voorstellen. Dan is er niet alleen maar rust:

Er is kracht, vitaliteit, leven, een uitwisseling met alles om je heen, zo intens en belangrijk voor je dat je je later een andere wijze van ervaren en leven niet meer kunt voorstellen.

En het licht in U? Dat kunnen wij desnoods God noemen. Ook al weten wij niet precies of dit waar is. Wanneer wij er maar een naam voor hebben, een voorstelling aan kunnen verbinden.

Het licht in u, mijne vrienden, is de kern van uw bestaan. Maar gelijktijdig is het de maatstaf waarmede alle harmonische mogelijkheden in en rond u worden bepaald.

Het is niet alleen maar een kracht waarmede je iemand kunt genezen of andere dingen doen. Het is een energie, een waarde die kenvermogen schept. Voor velen misschien grotendeels nog een onbewust kenvermogen, dat slechts zelden bewust en doelgericht wordt gebruikt, maar desondanks een mogelijkheid tot uitwisseling met je wereld. En uiteindelijk bekeent het voor ons ego een mogelijkheid tot één zijn met elke wereld.

Hoe groter je harmonie wordt met de wereld, hoe groter de harmonische mogelijkheden ook worden in de wereld waarin u nu tijdelijk als mens bestaat. En wordt die harmonie eenmaal beleefd dan worden ook de harmonische mogelijkheden groter t.a.v. al die andere geestelijke en energiedragende werelden. Dit gaat zelfs tot het verwerven van een bewuste harmonie met die lichtwerelden waartoe toch ook u uiteindelijk behoort.

Dit te beseffen lijkt mij voor u belangrijk. Het is in een tijd als deze zo gemakkelijk je geslagen te voelen, je af te wenden van alle waarden van het leven en te mopperen over alle kwaad in de wereld.

Maar er is wel degelijk veel goeds in de wereld. Alleen: wanneer wij ons uitsluitend bezig houden met al het kwade dat wij rond ons zien of veronderstellen, zo sluiten wij ons af voor alle harmonie met het goede in de wereld.

In dat geval zoek je onbewust in en vanuit jezelf naar de chaos. En die heb je als mens of geest juist niet van node. Wij moeten een verbondenheid kennen. Een verbondenheid waarin wij wel vrijelijk ons zelf kunnen zijn, maar gelijktijdig een eenheid kunnen gaan vormen met alles wat voor ons wezenlijk, belangrijk is. Waar en hoe dan ook.

Beschouw dit als een weg en volg haar en u zult met vele werelden in contact gaan treden. Uit vele werelden zal men dan ook - soms stoffelijk geheel bewust, soms bijna onbewust - krachten ontvangen, ervaringen opdoen.

Het belangrijkste is echter dat, al blijft het voor ons bij symbolen voorlopig, de waarden van de grote werkelijkheid binnendringen in het geheel van ons beseffen en ook meer en meer deel kunnen gaan uitmaken van het stoffelijke denken. Dit voert verder in mogelijkheden en erkenning dan alle schijnbaar redelijk beredeneren - dat gemeenlijk niet zo redelijk en logisch is als men veronderstelt.

Besef bij dit alles één ding heel goed: Het licht woont in u. Er is niet ergens iemand anders die u dit licht kan brengen. U kunt zich er alleen van bewust worden.

Er is niemand die u even zonder moeite de trucjes kan leren om de kracht te gebruiken zoals deze in en vanuit u werkzaam kan zijn. U kunt alleen innerlijk harmonien aanvoelen en misschien zo een symbool vinden, overnemen, erkennen om daarmee dan zelf verder te werken.

Het volgende is misschien door onsen anderen wel doodgepraat, maar ik wil het toch nog eens te berde brengen:

Jezus heeft gezegd: Ik ben u de weg, de waarheid en het leven.

De waarheid is datgene wat ook in ons woont. De weg is datgene wat wij met de kracht van die waarheid kunnen beleven, de richting waarin wij met onze innerlijke licht en kracht kunnen gaan.

Buiten het leven is er niets, wat ons gegeven wordt. Alles is een wisselwerking. Alles is een voortdurende uitwisseling van waarden. Het leven is een voortdurende verandering, bijna kaleidascopisch in zijn samenstelling, waardoor wij uiteindelijk de bouwstenen van ons eigen ik kunnen leren beseffen.

Wanneer wij echter eenmaal zover zijn, dat wij waarlijk de bouwstenen van ons ware ik erkennen, dan kennen wij ook onze hoogste geestelijke werkelijkheid en afkomst. Dan kennen wij alle werelden waartoe wij behoren.

Dan zullen wij mogelijk voor de eerste maal in een onoverzienbaar lang bestaan, meester worden niet slechts over een enkel lichaam, maar over alle krachten die in alle belichamingen een rol spelen.

Een ingewijde die een dubbel uitstuurt wordt dan voor ons eenvoudig iemand geworden, die gebruik maakt van de mogelijkheden van zijn gehele wezen en uit nutsoverwegingen een onbelangrijk deel van dit ik tijdelijk achterlaat.

Dan is iemand die zich verheft en leviterende onttrekt aan de zwaartekracht voor ons geen wonderdoener meer, maar gewoon iemand die zich afgeschermd heeft tegen de krachten van de aarde en zo zelfs met zijn stoffelijk lichaam gehoorzaamt aan een ander aantrekkingscentrum dat b.v. behoort tot de een of andere geestelijke wereld.

Alle dingen zijn mogelijk. Maar om die mogelijkheden te kunnen realiseren zul je eerst moeten leren hoe uit te gaan van het licht dat in je leeft: Het licht dat jemaatstaf is voor harmonie.

Bouw harmonien op: steeds omvangrijker, steeds groter, steeds beter. Je zult zien dat je als vanzelf dan ook bepaalde mogelijkheden of gaven krijgt. Maar bovenal zul je een gevoel van eenheid met al het levende krijgen waardoor je eigen bestaan voor jou te allen tijde zinrijk is en in zekere mate ook altijd vreugdevol.

Dat is alles wat ik u vandaag te zeggen had. Indien iemand commentaar heeft mag hij dit nu geven.

(onverstaaubar)

Wanneer u hoort naar het ruisen van een beek of de lach van een kind zo zijn dit voor u associaties. De natuur omvat zeer vele elementen die ook nu en voor ons zoals wij zijn een positieve betekenis hebben.

Gaan wij daarin op dan wordt die positiviteit in onszelf eveneens versterkt. Wij bereiken een grotere harmonie, het licht in ons kan sterker en meer doorwerken. Daaruit putten wij dan de krachten die wij nodig hebben; zo eenvoudig ligt dat.

En voor het nu een conventie van dominees gaat lijken zal ik mijn bijdrage aan deze bijeenkomst nu maar gaan afsluiten.

Beste mensen, ik heb het uiterste gedaan om u du delijk iets te vertellen wat u eigenlijk al lang zelf had moeten weten en had kunnen weten. Ik poogde u een formulering aan te bieden voor veel, dat u wel aanvoelde, maar niet kon verwoorden.

Ik wil hieraan echter nog iets toevoegen waaraan de mensen gemeenlijk voorbij gaan: de enige kracht, de enige wet, de enige harmonie kun je ontlennen aan datgene wat in jezelf woont en nooit aan iets anders.

Indien je innerlijke harmonie bereikt vervul je daarmee ook alle wetten, alle regels die door de grootste wijzen en verkondigers op aarde ooit zijn gesteld.

Want het wezen van de wereld is harmonie. Het paradijs was harmonie. De verstoring van die harmonie heeft gevoerd tot de chaos die u nu kent. Maar het paradijs ligt nog steeds in dit alles begraven.

Wees niet bang voor de chaos, maar vindt de harmonie, de kracht van het paradijs, in uzelf. En herschep dit paradijs zo ook rond uzelf. Niet alleen in een onkenbaar verre toekomst, maar reeds nu deel na deel, harmonie na harmonie. Dat wilde ik u nog zeggen.

Allen dank voor de verleende aandacht en nog een prettige avond verder.

Goeden avond.

-0-0-0-0-0-0-0-0-0-

Goeden avond vrienden.

Ik laat het aan u over om te bepalen waarover wij nu nog gaan praten.....U hebt kennelijk geen idee. Laat ons daar dan maar een over praten zo goed dat gaat.

Uiteindelijk is het voor mij een wonder dat de mens altijd zo vol zit met denkbeelden en vragen, maar dezen op het ogenblik dat hij dezen werkelijk van node heeft nooit weet te vinden.

Ik herinner mij nog heel goed hoe dat gaat, ook in de stof. Ik ben op aarde getrouwd geweest. Ik had een heel lieve vrouw. Ik wil niets ten nadele van haar zeggen.

Maar zij had één fout: haar ideeën kwamen tot rijping op het ogenblik dat ik altijd weer aan mijn eerste slaap toe was. En die wilde zij dan weet tegen mij vertellen. Al snel leerde ik dan ook om in mijn slaap voortdurend "ja liefste, neen liefste" te mompelen. Helaas niet altijd op de meest juiste ogenblikken, dus maakte zij mij dan weer wakker om te brengen of ik haar wel begrepen had. Maar goed.

Laat ik u niet bezig houden met huwelijksperikelen die ik al meer dan 80 jaren achter mij heb. Laat mij liever opmerken dat vele mensen er nog van overtuigd zijn dat een idee iets is, wat je toch eerst in je moet hebben. Maar het is in feite veel meer iets van buitenaf, een inval.

Soms krijg je zo zelfs heel leuke ideeën. Dan is het een zoete inval. Vaak ook zijn het onaangename invallen die je krijgt. Dan blijf je er over doorzueren en sta je uiteindelijk soms kort voor een instorting.

Want je den beelden ontvang je voor het merendeel van buiten af- Een mens is er receptief: hij ontvangt van alles uit de buiten wereld zonder er ook maar een redelijk deel van direct te beseffen.

U kunt de proef op de som misschien eens nemen: wanneer u bij een tramhalte staat waar meerdere lijnen voorbijkomen kunt u zich eens afvragen welke tram het eerste zal aankomen. Zolang u niet probeert iets te beredeneren hebt u rond 4 van de 5 keren gelijk.

Een leuk trucje dat het voordeel heeft voor een ieder die het eenmaal goed beheerst, dat je er zeer winstgevend mee kunt wedden. De oorzaak van dit zo vaak gelijk krijgen ligt in de uitbreiding van uw bewustzijn op het ogenblik dat u stil gekoncentreerd even wacht op de inval.

Wanneer de trams nog een heel eind weg zijn zodat u je niet kunt waarnemen met uw zintuigen zijn er elders mensen die al ongeduldig staan uit te kijken en denken: gelukkig, daar komt lijn x eindelijk aan. U vangt die gedachten op en registreert zelfs enigzins de afstand.

U associeert dan de ontvangen impulsen met de halte waar u zich bevindt en voelt aan: lijn x of y komt het eerste langs.

Dit op dezelfde wijze waarop u wel eens denkt aan iemand die u in geen tijden gezien hebt en dan een dag later prompt bij u voor de deur staat. Iets wat men dan vreemd, opvallend vindt.

Maar zo vreemd is dat ook weer niet, want die persoon denkt rond die tijd natuurlijk juist even aan u in de stijl van: ik kom toch in de buurt, dus moet ik daar even voorbij lopen. U vangt iets van die aandacht voor u op, denkt daarbij natuurlijk niet aan een mogelijk bezoek, maar de ander komt u wel opeens in de gedachten.

Dat is dan een inval, een idee. Maar wat mij bijzonder treft is het feit dat, wanneer ik u vraag waarover wij zullen praten, u geen idee hebt. Want je zou kunnen aannemen dat u als mens geladen bent met allerhande vragen en problemen. Maar kennelijk hebt u daarvan op deze avond bijzonder weinig last.

Ik moet u trouwens toegeven dat iemand die opeens wel een "inval" heeft in negen van de tien gevallen iemand is die komt aandragen met een onderwerp waarvan hij meent veel te weten. Men hoopt dan dat de geest - die men gemeenlijk als iets heel bijzonders beschouwt, bewijs van beperkt begrip voor het wezen van geesten - hen gelijk zal geven.

Ik denk in die gevallen wel eens: die persoon zou eens moeten weten hoe hij er na zijn dood zelf uit zal zien. Maar goed. Moet je zo iemand gelijk geven dan ben je natuurlijk een hoge geest. Maar geef je zo iemand ongelijk, dan ben je of een slechte geest danwel heb je hem verkeerd begrepen. Ik heb dat vaak bij de hand gehad en weet dus precies hoe dat gaat.

U had dus geen idee. Waarbij ik mij dan nu even afvraag, of je eigenlijk wel een idee van node hebt. Want vele mensen zitten vol met ideeën die m.i. een soort psychische vlooien zijn: soms kriebelen en steken zij en voor de rest heb je er alleen maar last van.

Menselijke ideeën en invallen worden overigens maar zelden waar. Want men beschouwt dezen niet als een aanleiding om ergens in het bijzonder op te letten of er zelf iets mee moet doen, maar eenvoudig beschouwt als iets wat waargemaakt moet worden en als het even kan door anderen zonder dat je er zelf te veel last van hebt behalve het leiding geven.

Er was een man die de inval kreeg dat hij, net als Karel de Grote, een rijk moest gaan vestigen dat van zonsopgang tot zonsondergang zou reiken. Hij wist een geheel volk hieraan te doen werken met als gevolg een enorme puinhoop die inderdaad over een heel groot gebied zich uitstrekte.

Dergelijke mensen grijpen zich gemeenlijk vast aan een enkel denkbeeld en vergeten, dat dit alleen maar betekenis kan hebben in relatie met al het andere en wel middels enige samenklank.

Wanneer u een inval krijgt, of het nu een goede is of een slechte, zo heeft deze altijd en onmiddellijk betrekking op uzelf en de wereld waarin u bewust leeft. Dat was trouwens bij mijn vrouw ook zo... Nu ja. Haar ideeën kwamen er meestal op neer dat, wanneer ik mij enigszins veranderde er vele fouten in de wereld tot oplossing zouden komen. Wat natuurlijk wel een waandenkbeeld was en bovendien een miskennis van de mij eigen perfectie. - Altans. zo dacht ik toen.

In ieder geval is er menige bedpredikatie aan dergelijke punten gewijd en ik hoop voor haar alleen maar, dat zij van die neiging genezen zal zijn voor zij weer moet inkarneren. Want als zij ooit als predikante zou inkarneren ... ik moet er niet aan denken en voel reeds nu een groot medelijden met alle gelovigen van haar aanstaande gemeente.

In ieder geval: wanneer ik zo nadenk over alle invallen, ideeën en denkbeelden die bij de mensen een grote rol spelen zou ik willen zeggen:

Dezen zijn toch in de eerste plaats een aanleiding om iets te toetsen en mogelijkheden of eigenschappen na te gaan?

Vertrouw op uw z.g. ingevingen ook niet al te veel. Wanneer u morgen volgens uw ingevingen mooi weer verwacht zou mijn raad zijn uw regenjas voorlopig maar over de arm mee te nemen. Want het is toch best mogelijk dat je die ondanks alle voorvoelens hard nodig zult hebben.

Bovendien: uw "intuitieve" vaststelling dat het mooi weer zou blijven kan wel eens een heel andere betekenis hebben gehad en zal mogelijk slaan op de gezelligheid en de aangename ontvangst die u ten deel viel toen u doornat en mogelijk verkouden binnen kwam. Zeker wanneer daarbij ook een warme wijn of groc behoorde die u weliswaar niet alle vochtigheid kon laten vergeten maar u er wel toe bracht u met een meer geestrijke inhoud verdere activiteiten te bedrijven.

Een inval, een denkbeeld op zich, is altijd alleen maar de aanleiding tot een verdergaand proces. Neem deze avond als voorbeeld: u had geen idee en dat werd voor mij een aanleiding om te gaan spreken over alles, wat mogelijk zou zijn wanneer u eens wel een idee zoudt hebben.

Maar ja, u wilde geen idee hebben omdat u dacht; dan heeft hij wel een beter idee. En daarop moet u nu juist nooit vertrouwen. Nu ja u zult het er mee moeten doen.

Het is trouwens een nogal redelijke wereld waarin u leeft, zelfs wanneer het schijnbaar onredelijke dingen betreft. Ik gaf u zo even als voorbeeld die tram die eerst zou komen. Maar dit principe wekt op vele gebieden door. Het enige nadeel is wel, dat u gemeenlijk alles betreft op dingen die u kent en die u na staan.

U krijgt b.v. een ingeving: het lot met de eindcijfers xxx zal een redelijk grote prijs winnen. Dan is het lang niet zeker dat u met een dergelijk lot inderdaad zult winnen. Maar de kans is wel groot dat in een van de vele loterijen die er zijn in b.v. europa een lot met die eindcijfers inderdaad die prijs wint. Het jammere is, dat je dus ook nog moet weten op welke loterij die inval slaat.

Wanneer u met de trein mee moet en opeens het gevoel hebt dat de trein waarmee u zoudt gaan zal verongelukken, zo is dit zeker geen redelijk idee en de kans dat het uitkomt is nogal klein. Toch heeft die ingeving wel betekenis. Wanneer het dus even kan, neem liever een andere trein. Misschien dat de ramp die u aanvoelde en zag als een verongelukken van de trein in feite meer persoonlijk was en vooral lag in een onaangenaam gezelschap, dat u in die trein anders zoudt hebben getroffen.

Kortom: bij "ingevingen" is er altijd wel een samenhang, maar zij slaat in feite op uzelf en conclusies die u dan pleegt te trekken t.a.v. de wereld buiten u zijn niet logisch en zelden juist.

Logisch is mijn betoog trouwens ook niet. Ik wilde u in feite alleen maar wijzen op het feit dat u wel deed of u geen idee had, maar dat u er in feite meerdere had. Er was zelfs iemand die dacht: zullen wij nog eens iets vragen over reïncarnatie? Ach neen, het is als zo vaak geweest. Waarvoor bij deze mijn hartelijke dank.

Een ander dacht even of er iets gevraagd zou kunnen worden over recente gebeurtenissen in engeland. Gelukkig ook niet gezegd. Anders had ik op moeten merken, dat het vervelend is, maar meer niet. Want al zouden zij allemaal ontploffen, zij komen uiteindelijk toch bij ons terecht. Ofschoon gezien sommige van de betrokkenen enig uitstel voor onze werelden niet ongunstig schijnt.

Trouwens, het niet aanmelden van dit denkbeeld is voor u een zegen. Want ik zou dan over politiek hebben moeten spreken.

Ik had vroegereen stamtafel en wanneer ik daaraan over politiek begon werd het daaraan opeens veel rustiger, om niet te zeggen eenzamer.

In ook dit geval hebt u door het onderdrukken van uw idee uzelf dus bevoordeeld. Maar aan de andere kant zal het vaak voorkomen dat u een dergelijke inval hebt en denkt: zo onlogisch, wat moet ik er mee? En dat u dan, door er geheel niet op te reageren juist verkeerd terecht komt. Niet dat het al te erg is, want het komt natuurlijk alles wel weer inoorde, maar dat kan wel even duren.

Net als oom Krueger. Die zit nu bij ons nog steeds te verkondigen dat alles rech sal kom. U hebt hem niet gekend? Het was een man die een soort boerenpartij elders had, gebaseerd op zijn bewustzijn van het boer zijn. Een soort vroege boer koekoek.

Hij was zo vol van zijn boer zijn dat hij geen begrip meer had voor de spaarzaamheid vande nederlanders die vooral blijkt wanneer je een beroep op hen doet. Wat hij werkelijk wenste was alleen mogelijk geweest middels een radio en t.v. actie met ingesloten loterij. En radio en t.v. waren er niet, dus moest hij dankbaar zijn voor minder dan hij verwachtte en dat was al veel minder dan hetgeen hij nodig had.

Kortom: hij kwam niet op een koopje thuis. Iets waarover wij nog vaak moeten horen. Want geesten kunnen onderling soms ook heel wat af-emmeren. Daar hebt u geen idee van, al kunt u nu ik enige tijd aan het woord ben er mogelijk toch een vaag idee van krijgen.

Maar al die ideeën en invallen - deftig vaan voor inspiraties versleten - hebben wel degelijk zin en betekenis. Niet omdat zij letterlijk waar zijn, maar omdat zij aanduiden wat voor u belangrijk is en waarop u moet letten.

Soms letten mensen daar op. Het gevolg was o.m. dat de lucifers op 7 plaatsen tegelijk werden uitgevonden. Maar de zweden hadden kennelijk goede relaties met Andersen en diens zwavelstokjes, zodat zij al snel de grootste luciferfabriek hadden die er toen bestond en kort daarop krachten zij de grootste oplichting van de wereld tot stand dank zij de leider van de luciferfabriek Krueger. Geen Krueger, maar een Krøuger.

Ik wil maar zeggen dat allerhande zaken heel natuurlijk zijn voor mensen die rekening houden met invallen. Uitvindingen vinden vaak op rond 10 plaatsen op de wereld tegelijk plaats.

De vraag is alleen, of degenen die de inval allen hadden nu ook meteen begrijpen wat zij in feite betekent. Snap je het niet, dan kom je wel tot de uitvinding, maar moet je te voren zoveel nodeloze of nutteloze proeven doenen overbodige constructies bedenken dat de ander al klaar is met zijn uitvinden, wanneer zij eindelijk te wereld trots kond gaat doen van hetgeen je hebt bedacht en bruikbaar nu hoopt uit te vinden. Het is altijd zo bitter wanneer je trots op hetgeen je hebt bedacht je meld en te horen krijgt, dat een ander al enige weken te voren een patent heeft aangevraagd en gekregen.

Denk ook niet dat ingevingen altijd op grote dingen betrekking moeten hebben. Heel wat mensen denken dat zij de wereld gaan redden. Maar het zijn de uitvinders van de kleine dingen die er rijk van worden, z oals de uitvinder van de veiligheidsspeld.

Tut tut, zo onbelangrijk is dat nu ook weer niet. Bedenk hoe groot het aantal mensen en vooral dames is, dat door een dergelijke kleine speld uit grote verlegenheid is geholpen.

De heren laat ik maar even buiten beschouwing ofschoon men t egenwoordig met het gebruik begint wanneer men een luijer omkrijgt en voortgaat alles hoger op te brengen tot men een drop out wordt en punkt - waarop de spelden het tegenover gestelde einde bereiken.

Maar je kunt niet geheel ten onrechte stellen dat de veiligheidsspel lange tijd een van de voorposten is geweest van een soort gemeentelijke reiniging die in ouderlijk beheer was.

Wat kan die vent zagen hé? Al zijn er wel enkelen die het leuk vinden met in hun achterhoofd mogelijk het denkbeeld: ik zaag zelf ook veel, maar als ik goed luister doe ik het misschien nog veel beter.

Iets waarvoor ik dan toch alle respect heb, want elke mens dient te proberen zichzelf te verteteren. Zolang hij dit tenminste niet nastreeft door het ledigen van andermans zakken.

Ik denk neen, laat mij die associatie niet zo uitspreken, want dan zou het onfatsoenlijk worden. Ik zou dus willen zeggen.....
dat heel veel mensen in het leven zakken omdat zij dit zijn.

Maar ja, wat moet ik u alles verder vertellen. U hebt geen idee en ik ook niet. Het enige verschil tussen ons is in feite dat ik daarover spreek en dat u zwijgt in de hoop, dat dan een ander een idee heeft.

Dus, beste vrienden, alle gekheid op een stokje. Ik weet wel niet waarom nu juist op een stckje, maar lang voor er sprake was van saté had men al alle gekheid op een stokje. Daar zijn dan ook heel wat mensen ernstig misselijk van geworden.

Maar toch wil ik proberen enkele dingen wat meer te formuleren: U hebt veel meer ingevingen en invallen dan u pleegt te beseffen. Omdat u altijd meent dat dergelijke dingen alleen betekenis hebben wanneer zij letterlijk waar blijken te zijn wordt u te vaak teleurgesteld in gevallen dat u ze opmerkt en er enige aandacht aan wijdt.

Zo komt u er steeds meer toe alle invallen en ingevingen te ver-
vaarlozen; en dat is dan fout, want elke inval, elke ingeving, elk idee dat opeens in u rijst, elke inspiratie duidt het begin aan van een proces dat je zelf moet voltrekken.

Het omvat zelden of nooit zonder meer de vaststelling van een feit of noodzaak, maar geeft gemeenlijk alleen een mogelijkheid weer. en wanneer de mensen zoveel risicos nemen in hun dagelijksbestaan - hoevaak steekt u niet over terwijl er autos aankomen e.d. - zouden zij ook het risico kunnen nemen van een ernstiger behandelen van hun ingevingen en invallen, zelfs wanneer die onredelijk of onlogisch schijnen.

Vergeet niet dat alle ding en een betekenis hebben en dat ook in het menselijke leven de levensweg wordt gekenmerkt door vele aanwijzingen van buitenaf. Het rekening houden daarmee zou het leven voor vele mensen heel wat nuttiger of tenminste heel wat gemakkelijker kunnen maken.

Vaak omvat de idee een tip waardoor je dingen die zijn vastgelopen in je leven weer een beetje op gang kunt krijgen. In andere gevallen maken zij ons duidelijk dat wij toch in wezen op het verkeerde paard aan het wedden zijn.

Maar ja, dan moeten wij wel beseffen dat de ingeving op zichzelf geen feit omschrijft of een zekerheid betekent, maar alleen een aanwijzing omvat t.a.v. de weg die men verder het beste kan volgen.

Iemand die denkt dat elk inval een inspiratie en een zekerheid is is ook iemand die zich steeds weer teleurgesteld ziet. Zoals de man die in het medden des lands op een richting bord " scheveningen " leest en uitroept: badpakken aan, wij zijn er.

Dat is dan nog wel het voornaamste van alles wat ik u wilde vertellen. Ik heb natuurlijk ook mijn eigen in-vallen. Zoals " het nederpandse kabinet is in feite en prentenkabinet, want er zitten heel wat mooie prenten in. Wat zeker niet onjuist is, maar alleen te weinig zegt over tekortkomingen en verdiensten.

Dit kabinet moet nederland besturen. Maar zij weten meer van de rem en wanneer zij al sturen weet nie mand waar en of het stuur ergens aanvast zit. Met is bezig met het schip van staat naar nieuwe bestemmingen te koersen. Geen bezwaar, maar de kapteins zouden best eens kunnen komen helpen hozen, want dat is hard nodig.

En kijkende naar al die mooie instellingen die jullie er op na hpuden wordt ik overvallen door vele denkbeelden en kan niet meer zeggen dat ik geen idee heb. Ik ondek b.v. dat men uit sociale overwegingen zozeer begaan is met de sociaal-psychologische achtergronden van mensen die zich a-sociaal gedragen dat men in feite het a-sociale in de plaats begint te stellen van het sociale door de stelling te verkondigen, dat men eerst werkelijk sociaal handelt wanneer men het a-sociale als sociaal deel van het geheel accepteert.

De achtergrond van dit alles is niet eens socialistisch, maar meer sociaal-filosofisch. En u weet wat een filosofie is? Niet geheel? Wel, een filosoof is iemand die een cent neemt, daar lang over gaat nadenken om je dan te vertellen, hoe je met een cent millionair kunt worden. Hij publiceert dit dan en verdient zo meer dan voldoende om in leven te blijven. Hij moet wel, want hij is zelf niet in staat zijn theorien in de praktijk om te zetten. Filosofie is het product van vele filosofen. Zij vormt een aanleiding tot overwegen, maar nooit tot verantwoord handelen.

Ik heb toch geen filosoof op de tenen getrapt? Het was niet de bedoeling. Maar ik heb wel eens eerder bemerkt dat mensen die menen grote gedachten te denken niet alleen een denkhoofd, maar ook nog lange tenen hebben.

Nogmaals: het was niet mijn bedoeling een van u in het bijzonder te raken. Ik wilde alleen duidelijk maken dat men nu in uw wereld vaak mensen als leiders beschouwt, die hun filosofien aan de wereld als werkelijkheid proberen op te dringen ofschoon de praktijk steeds weer uitwijst dat nog deze leiders nog hun denkbeelden in de menselijke werkelijkheid passen.

De gewone man wordt dan ook vaak onpasselijk van al die filosofien, maar laat zich dan nog aanpraten dat het zijn fout is zodat hij zich aan de gevolgen onderwerpt. Het gevolg is, dat steeds meer gewone mensen a-sociaal worden. Maar dat betekent in uw dagen dan weer, dat zij eerst hierdoor sociaal aanvaardbaar worden.

Dit laatste moet u natuurlijk zien in een verband met de voorgaande zinsneden.

Ondertussen zit u allen te wachten op het bittere einde. Ik vraag mij wel eens af, hoe men nu weer aan die uitdrukking is gekomen. Vermoedelijk is het begonnen met iemand die een vis at waarvan de staart bijzonder stekelig of sterk van smaak was. Bij sommige palingsoorten komt dit inderdaad voor. De handel zal er wel iets op gevonden hebben neem ik aan, want nederland ontwikkelt zich steeds verder.

Lange tijd geleden vonden zij het haringkaken uit en nu schijnen zij weer patent te hebben op blaaskaken. Zo kaak men verder tot niemand meer in staat is de zeggen, welke kaken hij ziet. Wat ik u ter overweging meegeef.

Maar laat ons voor wij afscheid nemen nog even de idee die wij te samen niet hebben toepassen op dit nederlandse volk en zeggen: O volk van nederland, wat zijt gij zinde:lijk in uwe woorden, hoe breed en muzikaal schreeuwt gij uw werkaccoorden. Wat zijt gij sociaal, door loterij bewogen. Hoe vloeit gij over van gevoel en werkelijk mededogen zolang het niet de bureu zijn op wie t moest zijn gericht.

Op afstand zijt gij o zo goed, weet gij precies hoe alles moet.

maar gaat het om de eigen zaak dan ziet men al te goed, dat allen zeggen veel te weten en niemand weet hoe of het moet.

O volk van nederland, in alle lage landen hoor ik streeds maar kreten fel geslaakt door mensen met te grage handen. O land, zo vol van hen die nijden wat anderen verdienen en zelf niet werken om de hele tijd het onrecht te begrienen, naar hun mening hen zo aangedaan. U spreekt van werkloosheid, toch valt er veel te werken. Dat levert niet veel op, vergt moeite, offers, kracht en dat is niets voor ons, dat laat men al te graag aan vreemdelingen of zeer sterken.

O nederland, gij hebt een taal, zo schoon en zo bewogen dat gij haar regelmatig slacht en zonder mededogen van spelling weer tot spelling gaat. Maar dicht, vertelling, lang of kort verhaal? Men acht het niet bepaalt. Want bij u leeft alleen nog de gesproken taal.

O, nederland, wat zijt gij klein - en groot in eigen ogen. Hoe voelt gij u, noemt men u klein, door vreemde trots bewogen. Geweten van de wereld wil nederland wel zijn. Daar kleeft één nadeel aan: t geweten is te klein...

?en wil ook wijsheid brengen, heel het wereldzijn verlichten door anderen steeds weer te wijzen op hun vermeende plichten. Men preekt zo heel wat af, wijst op het hoge doel - en heeft voor richting die men zelve gaat geen enkel juist gevoel.

Gij, nederland, zijt groot, gij zult ook veel beerven. De welvaart keert nog terug als veel wat nu bestaat geruisloos af kan sterven. En zijt gij geestelijk eens tot aan de hemel sfeer verheven dan zegt het preek niet meer, om mens. Laat leven wat wil leven.

Met welke bespiëgeling ik in een soms rijmende maar dichterlijk niet geheel verantwoorde vorm ik u een ander maal gedemonstreerd heb wat er voor denkbeelden kunnen rijzen wanneer je het idee hebt dat kje geen idee hebt.

Dus wanneer u weer eens denkt dat u geen idee hebt, let eens op de invallen die naar boven komen wellen. Ergens invallen kan pijnlijk zijn. Een inval van buitenaf kan nationaal zeer pijnlijk zijn. Maar een inval die je zelf hebt is en blijft nog steeds een aanwijzing voor een juiste handelwijze - en dat is dan vaak een handelwijze die je voor vallen behoedt en je zelfs helpen kan om een inval van elders te voorkomen.

Beste vrienden, ik vindt d'at ik zo langzaam aan werkelijk meer dan genoeg gemeerd heb over het feit dat u geen idee had waarover u wildr spreken.

Het gevolg was dat ik zelf ook geen idee had waarover ik nuttig met u kon praten, zodat ik veel gesproken heb en veel heb gezegd wat ik anders niet gezegd zou hebben.

Ik wil daarom mijn persoonlijke bijdrage beëindigen met een wijs woord van mijn vrouw zaliger die, wanneer ik eens met haar in debat probeerde te gaan - zij had mij de nachtrust dan toch reeds uitvoerig verstoord - sprak: Frans, jongen gebruik je verstand en hou je bek dicht.

Uw meelevend gelach doet mij veronderstellen dat dit een van die situaties is, die nog steeds voorkomen. Ik weet niet, of dit u nog op een idee heeft gebracht. Zo niet, dan praat ik door tot het bittere einde.

U hebt kennelijk nog steeds geen idee. Maar wanneer ik spreek over het bittere einde - waarmede ik de avond bedoelde - zijn er kennelijk nog mensen die nbij een dergelijke term onmiddelijk denken aan het einde van de were ld.

Einde betekent voor hen niet het einde van deze ronde, maar

het einde van de wereld door atoombommen.

Tot hen zou ik willen zeggen: nou en? wat kan je het eigenlijk bommen? Het is wat zuur, al die bommen die in de bewapening worden ingevlochten. Maar denkt u nu werkelijk dat het bij ons zoveel slechter is dan bij U?

Beseft u wel, dat u bij ons bewust kunt worden zonder enige heffing en btw? Beseft u wel, dat u in vrijheid het licht moogt aanschouwen en beleven zonder dat enige accijnse wordt geheven of energie rekening betaald moet worden?

Beseft u wel, dat u desnoods - wanneer u zo bent aangelegd wijzereen moogt melken tot de wijsheid u de strot uitkomt, dit alles zonder enige eeg bemoeienis, boterberg of andere aards-ambtelijke blunder? Beseft u we, dat zelfs bij b.v. meer wetenschappelijke interesses u in de geest nog altijd zoveel knappe bpllen kunt ontmoeten dat alle bollenvelden samen er maar een perkje bij zijn?

En dit alles krijgt u dan voor een eenheidsprijs: het overlijden. U zou natuurlijk ook over voorschoten kunnen gaan, maar die weg is langer en kost meer.

Ja, u hebt gelijk. Ik weet ook wel, dat ik niets meer te zeggen heb, maar ik hoor mijzelf zo graag bezig. Bovendien: wanneer je nu maar aanneemt dat het leven doorgaat en je kijkt eens hoe het overal op de wereld aanhet worden is, krijgt u als mens dan niet het gevoel dat wat er ook gebeurt, het voor u niet veel slechter kan worden?

Wanneer u dit beseft zal het u gemakkelijker vallen u te verzoenen met het feit, dat usvan het aardse leven eens afscheid zult moeten nemen - en dat vaak niet eens voor altijd.

U, heb ik al gezegd dat ik mijn vrouw teruggevonden heb in de e sferen? Zij is gelukkig veel veranderd. Trouwens ik heb ook nog heel wat andere belenden terug gevonden in de sferen, waaronder zelfs mijn schoonmoeder. Ik heb nooit gevonden dat zij een zeer aangenaam mens was, maar als geest valt zij best mee.

Oorspronkelijk meende ik, dat zij het hoogstens tot spook zou brengen, dit op grond van associaties en mij bekende historische en hystorische ontwikkelingen. Maar neen. Het is voor haar allemaal nogal meegevalen. En mij viel zij bij de hernieuwde kennismaking ook mee.

Waarmede ik maar wil zeggen dat het bij ons vaak heel gezellig is. Dus wanneer u nu vindt dat het in de wereld zo slecht gaat: maak er het beste van, het betere komt nog.

Ik hoor daar een geluid dat tussen een hik en een bevestiging in ligt. Ik hoop nu maar dat de reden voor de hik niet de aanleiding tot de bevestiging was.

Ik voel mij altijd erg gestreeld met bevestigingen. Op aarde werd ik daar niet bepaald mee verwend. Ik kreeg het dan wel eens aan mijn s tamentafel, maar dat was altijd in vino en of het ooit in veritas was weet ik nu nog niet.

Elke mens zou een stamentafel moeten hebben. Je kunt dan zo heerlijk dazen zonder dat iemand meent dat je alleen maar kletst. Daarom ben ik trouwens zo blij met u: het lijkt mij hier wel een stamentafel gehoor met nog een extra voordeel: u bent captif audience, want u bent te beleefd om op te staan en weg te lopen.

Niet dat ik u wil raden snel naar onze wereld te komen. Want het menszijn heeft ook zijn voordelen en profiteert daar meestal aardig van indien hij niet al zijn tijd verspilt aan het opsommen van nadelen die er mogelijk ook wel eens zouden kunnen zijn.

De mens heeft mogelijkheden tot bewustwording waar menige geest de vingers die hij niet meer heeft naar zou aflikken.

Een mens kan gelukkig zijn op vele manieren waaronder enkele die ons door gemis aan onderdelen onmogelijk zijn geworden. Een mens kan blij zijn, verdriet hebben maar blijft daarbij zichzelf.

Een geest bouwt door zijn gedachten zijn eigen wereld op en vergeet daarbij soms te zeer, dat hi zelf wel 3/4 van zijn wereld vormt. Wij hebben het in de geest goed, maar u hier op aarde hebt het heus ook zo slecht nog niet.

Wanneer ik zeg dat wij het goed hebben hoor ik ergens het gesnuif van iemand die denkt; dat moet ik dan eerst nog eens zien. Mij best. Wacht maar af. U zult ontdekken dat gemoedelijkheid, licht en gezelligheid alleen soms tekort schieten wanneer je verder wilt gaan naar een nog bewuster leven.

In de geest kost het je heel wat moeite om ervaringen op te doen waardoor je inderdaad bewuster wordt, meer kunt gaan begrijpen van je beleven. Dat is voor sommigen een nadeel, toegegeven. Maar als ze op aarde toch atoombommen gegooid hebben zit je bij ons best.

Vrienden, echt, zonder gekheid: weest niet bang. Leef vandaag. Wat je vandaag kunt doen, doe dat ook vandaag. Laat je niet te zeer overspoelen door voornemens en plannen voor morgen, overmorgen en verder, want dan kom je vandaag tot niets. En wanneer u morgen zoudt beseffen wat u in moet halen vindt u dan weer geen tijd om te doen wat u zich gisteren vast had voorgenomen te doen.

Leef gewoon vandaag, probeer vandaag wat gelukkiger te zijn. vandaag wat meer licht te beleven. En als je geen idee hebt, wacht rustig af: of de feiten wijzen de weg danwel krijg je nog een inval.

Maak jezelf ook vandaag een beetje waar. Niet in grote termen tegenover de wereld, maar met kleine daden, woorden en gedachten voor jezelf.

Want de mens die vrede kan hebben voor zichzelf en gelijktijdig enige vrede kan kennen met zijn God is een mens die geestelijk en stoffelijk naar steeds grotere hoogten en steeds meer mogelijkheden toegaat.

Dat wens ik jullie van harte, al is het alleen maar vanwege het beleefde geduld waarmee u mij hebt angehooord. (schoon woord volgt maar wordt weg gelaten.) Want het schone woord is een weefsel van woorden waarvoor u een kapstok moogt leveren en dat dan bovendien nog een geestelijke inhoud moet bezitten. Hetwelk hierbij dan zo goed mogelijk is gedaan.

Ten slotte nog enige opmerkingen: wanneer u alles doet en laat wat u als gezond wordt aanbevolen wordt u zeker ziek.

Probeer u alles aan te schaffen wat u als noodzakelijk voor de moderne mens wordt aanbevolen, zo gaat u failliet. Maar dan bent u wel blind van de t.v.-spelletjes, doof van de hifi muziek, krikkemikig vanwege de te lage moderne bankstellen en versuft door onbegrijpelijke literatuur of te goed te begrijpen "romans".

Voldoening geeft dit alles overigend gemeenlijk niet. En daarmee moet ik eindigen.

Ik dank u voor uw aandacht. Goeden avond

—o—o—o—o—o—o—o—o—o—o—

d.d. 12 oktober 1984

(laatste deel geredigeerd)